

Puig Terrers

Gisclareny

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Cim de la vessant sud de la Serra del Cadí davant de Comabona i dominant l'obaga de Molnell.
Emplaçament	Des de la pleta dels cortals (90 min) de la Muga continuar pel torrent Muga fins al cim. 3'5 h
Alçada:	2465
Coordenades:	
Latitud:	42.28245
Longitud:	1.73818
UTM Est (X):	395962
UTM Nord (Y):	4681908

Classificació

Número de fitxa	08093 - 47
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estil / època:	Mesozoic
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	PEIN.Llei 37/1966 de 31 de maig; Decret 353/1983
Accés	Difícil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	08092A002000340000YW
Fitxes associades:	
Les arrugues de Molnell	
Autoria de la fitxa	Pere Cascante Torrella
Data de registre de la fitxa:	dg., 08/09/2019 - 02:00

Descripció

Es tracta del cim més oriental de la serra del Cadí amb una alçada de 2466m que domina la vall de la Muga. Aquest cim es caracteritza per presentar un fort i abrupte pendent per la vall de la Muga i uns perfils més suaus al vessant sud mirant a Murcarols i coll de Balma. La part nord queda trencada pels penya segats de les "Arrugues de Molnell" de roques del període eocè i salvades únicament pel pas de la Cabra que permet creuar-les tant si es vé pel camí de la vall de la Muga com si s'accedeix per coll de Balma.

Observacions:

Cim que és visible des del fons de la vall del Bastareny i que correspon a l'extrem més oriental de la serra del Cadí. Darrere seu hi ha el coll de Terrers, el coll del Tenca la Porta i el cim del Comabona

Història

La serra del Cadí correspon amb una serra que es caracteritza per tenir una gran cinglera al vessant nord que és visible des de tota la Cerdanya i alt-Urgell. Si es creua en sentit nord-sud es pot resseguir tot l'aflorament rocòs de l'eocè que forma el mantell del Cadí. Aquests materials de l'eocè tenen una inclinació de 40-50 graus en sentit sud. La serra limita al sud amb el mantell inferior del Pedraforca. Al nord del Cadí i per sota de la capa eocènica es troben una reduïda capa del mesozoic i un basament de materials paleozoics que van des de l'era Ordovicià fins al Permià amb alguns dipòsits de material volcànic. Totes aquestes unitats estan plegades formant un gran sinforme causat per l'aixecament del Pirineu i de l'emplaçament del Cadí damunt la conca de l'Ebre. El relleu actual és el resultat dels processos de formació del Pirineu que el va desplaçar al sud formant un gran corriment i del conjunt de falles que van enfonsar la Cerdanya i l'Alt Urgell en l'era del Miocè deixant al descobert el seu vessant nord. Posteriorment i durant l'era de les glacialitzacions del quaternari, la serra del Cadí es va omplir de glaceres al seu vessant nord i això va contribuir a la seva erosió. Encara avui es poden veure rastres d'aquesta erosió.

Bibliografia

CASÒLIBA; J (2015). Àrees d'interès geològic al Parc Natural del Cadí Moixeró. Fitxa núm. 1. DDAA. Àrees d'interès geològic del Parc Natural del Cadí Moixeró. Generalitat de Catalunya.

